

КАЗ БУКИ ВЕДИ



Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...



ГОДИНА 1, БРОЙ 4, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

април 2011

НА ПРИЦЕЛ Найден Зеленогорски: Всяко нещо, направено с обич, става хубаво

"Голямата ми любов е желанието ми да помагам на хората, да работя за тях", това и още сподели кметът на Плевен Найден Зеленогорски, разговаряйки с нас. Решихме в навечерието на празника на Плевен и празника на нашето училище да се срещнем с него. Той с готовност отговаряше на нашите въпроси. Разказа ни за семейството и детството си. Ето какво научихме от него:

трябва да продължа да уча. Както тогава, така и сега, 7-8-ми клас е един водораздел, при който трябва да прецениш в коя област да се ориентираш.

- Разкажете ни за първата и за голямата си любов.

-Любовта в детските години е малко неосъзната, не е задължително тя да бъде в конкретен физически субект, а е възможно да е ирационална. Що се отнася до го-



- Какъв мечтаехте да станете?

- Не съм имал намерение да се занимавам с обществена дейност. Когато бях дете, исках да стана рокмузикант или кинорежисьор, после се занимавах активно с литература. Завърших икономика и започнах да се занимавам с политика.

- Аз съм на 14 години. Вие на 14 години какво правехте, какво Ви вълнуваше?

- Занимавах се със спорт - играех баскетбол, с различни извънкласни дейности, с ангажиментите ми в училище, мислех какво

лямата ми любов, това е желанието ми да помагам на хората, да работя за хората и разбира се, семейството ми и близките.

- Обичате ли работата си?

- След като 12 години я върша, значи я обичам. Понякога се ядосвам, защото нещата не се случват толкова добре, колкото ми се иска, понякога има много спънки за осъществяването на проект, но самият факт, че трети мандат съм кмет на Плевен, означава, че обичам това, което правя, правя го с голямо желание, с любов, а всяко нещо, направено с обич, става

продължава на стр.2

Посрещаме гости

Добре дошли, приятели!

Welcome to Bulgaria!

Welcome to Pleven!



Education and Culture
Lifelong learning programme
COMENIUS



Като домакини на втората мобилност от проекта „Пътуване между културите“ по програма „Комениус“ ние отваряме гостоприемно врати за 29 свои връстници и 12 техни преподаватели от шест страни – Словакия, Великобритания, Полша, Румъния, Испания и Холандия. Всички се готвим отдавна, за да покажем само в три дни какво умеем, какви таланти притежаваме. Връстниците ни ще бъдат настанени в приемни се-

мейства на наши ученици, които ще ги придружават по време на тридневната визита – 9, 10 и 11 май. Работният език на проекта е английски. Ръководителите – Нина Тотева, Йоана Дойнова, Димитър Димитров и Ренета Стоянова, са подготвили сериозна програма, която съчетава работни срещи, екскурзии, забавления, занимания в трудните неравноделни размери, урок по български език, спортни състезания и вкусни из-

ложби.

Работата по проекта „Пътуване между културите“ започна през септември 2010-а и е планирано да приключи по същото време през 2012 година. Първата мобилност и среща на участниците в проекта бе през декември миналата година в Словакия и наш екип представи училището ни там.

Подробности четете на стр. 3

УЧИМ В НОВИ КОМПЮТЪРНИ КАБИНЕТИ



Учениците от 11б в час по информатика

Випуск 2011

Да си вземем сбогом ...
стр. 6

ТЕМА НА БРОЯ

Музиката в моя СВЯТ

Анкета, мнението на
наши съученици за любимата
музика и още -
четете на стр. 8

ИЗБРАХМЕ УНИФОРМА!



Гергана Минчева е нейният автор - стр.10

ЛАБЕЛ

[emukemu]
[onakovku]
[реклама]

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

LABEL Ltd

[bulgarian] [packaging] [advertising]

Неожнато докосване на чистотата!

Плевен, ул. „Дойран“ № 160
Тел.: (064) 680 120
Моб. тел.: 0887 / 97 59 24
www.ema-bg.com

ЕМА

НАПРИЦЕЛ

хубаво. Надявам се, че и моите съграждани оценяват работата ми.

- Как протича един ваш ден?

- Вероятно знаете, че кметът има ненормиран работен ден, което означава, че може да е 24 часа в денонощието, тоест може и посеред нощ да имам ангажменти. Но когато говорим за един нормален ден, сутрин, когато дойда на работа, се запознавам със ситуацията, моите пиари ме запознават с информацията в медиите по отношение на общината. След това имам записани срещи – със служители на общината, с граждани, с представители на институции, с представители на бизнеса. Следват заседания, пресконференции, подписване на документи. Има дни, в които подписвам по 500–1000 документа, което е доста тежко и човек трябва да има абсолютно доверие в колегите си. Няма как да прочетеш 500 стра-

културата и социалните проекти в града. Един нормален работен ден протича от 8,30 сутринта до 8,30 вечерта.

- Коя книга четете сега?

- В момента препрочитам една книга на Франсис Скот Фицджералд, един от любимите ми автори, "Великият Гетсби", една от любимите ми книги. Обичам българска и американска литература и сред американските автори любими са ми Ърнест Хемингуей и Фицджералд.

- Имате ли достатъчно свободно време и с какво се занимавате тогава?

- Обичам да съм със семейството си, с моята дъщеря, обичам да чета, да се разхождам сред природата, да спортувам. Дори и просто да седя и да мисля за своите неща, без да имам ангажменти и социални контакти. При мен ежедневно има контакти, понякога с десетки хора на ден, което ме натоварва много.

- Вашата дъщеря иска ли да мине по пътя Ви и интересува ли се от работата ви?

- Тя се интересува от работата ми. Сега се занимава активно с цигулка. Смятам, че е доста запозната с политиката в България. Бих се радвал повече млади хора да се интересуват от политика, защото демок-

рацията, изборите, политическите партии, всичко свързано с политиката, е част от живота и не можем просто да седим отстранени и да гледаме какво се случва. Всеки трябва да участва по един или друг начин, за да бъде ангажиран с това, което се случва в града, в страната, а не просто да казва тези не ме харесват, другите не ми харесват. Ако не си пуснал бюлетина и ако нямаш пълнолетие и право на глас, не си ангажиран с това, което се случва. Смятам, че дъщеря ми има мнение по общественно-политическите теми на деня.

- Кои са проектите, които разработвате в момента?

- В момента най-активно работим по проект за саниране на училища, в който е включено и училище „Иван Вазов“. 8 плевенски училища ще бъдат основно ремонтирани. Има и още един проект за реконструкции и ремонтване на улици и булеварди в Плевен, както и проект за транспорта на града и за изграждане на ново сметище. Инвестициите са много големи и това наистина е нещо доста значимо за Плевен.

- Какви решения трябва да бъдат взети за улесняване и подобряване на училищната дейност и какво мислите за образованието сега?

- Най-важното е да има нормално финансиране. Аз и моите колеги категорично подкрепяме образованието и неслучайно една ог-



ромна част от бюджета отива основно за образование и култура. А на въпроса, какво мисля за образованието, ще кажа, че за съжаление имаше сериозни проблеми през годините за осигуряване на финансите за него и смятам, че нещата се нормализираха през последните няколко години. Но в момента има едно отстъпление и българското образование не е на най-доброто си ниво и причината не е само заради проблема с финансирането. Но има и много елитни училища като „Иван Вазов“, в които наистина се получава висока степен на образование.

- Как виждате града ни след 10 години? Ще се подобри ли или ще се влоши?

- Предполагам, че ще се подобри, защото вече има много пари, които може да използваме от Европейския съюз и най-важното е да има средства, с които да разработваме нови проекти и да накараме голяма част от съгражданите ни да са по-активни в подпомагане на процесите, които се развиват в общината, да бъдем по-грижовни и да бъдем по-добри и да се грижим за града ни. Радвам се, че въведохме системата за разделно събиране на отпадъците. Ангажирахме и доста деца с това, да се научат да пазят природата чиста и да работят за екологията. Смятам че е един положителен факт.

Памела Дилова 8л

Весела Маринишева 8л

БЪДЕТЕ здрави, щастливи и ВЪРВАЙТЕ В СЕБЕ СИ!
Аз ВЪРВАМ ВЪВ ВАС!

ПЛЕВЕН
19.04.2011г.

НАСЪДЕН ЗЕЛЕНОГЪРЪК

ници и да си напълно наясно с всичко. Вечер идва ред на концерти, театрални постановки, различни събития, свързани с

СОУ „Иван Вазов“ прилага най-новите технологии за интерактивно обучение

СОУ „Иван Вазов“ оборудва две компютърни зали за обучение с най-новата технология **HP MultiSeat**. Това е решение, което осигурява най-ниска цена на компютърно работно място и дава възможност на организации с ограничени бюджети да получат достъп до съвременните информационни технологии. Решението създава адекватна среда за обучение и е много подходящо за българските училища, където има постоянен недостиг на финансови средства.

HP MultiSeat позволява да се удвоят компютърните работни места, без това да изисква инвестиране на допълнителни средства от предвидените в бюджета на организацията. Освен че дава достъп до електронни ресурси и повишава качеството на образователния процес, технологията намалява и разходите за управление и поддръжка, които са неизменна и важна част от всеки ИТ бюджет.

HP MultiSeat f100 използва само 2.5W електроенергия и свива разходите за електричество с до 80%, което допълнително намалява цялостния бюджет за експлоатация. До 90% по-ниски са нивата на отделения шум и топлина. Решението съкращава и времето, необходимо на ИТ специалистите за управление, поддръжка и осъвременяване на системата. Настройването на **MultiSeat** не изисква демонтиране на компютъра и инсталиране на допълнителен хардуер. Необходима е само обикновена USB връзка, чрез която потребителите споделят ресурсите на един компютър и могат да се създават множество работни места. **f100** е с размери малко по-големи от мобилен телефон и не се нуждае от допълнително захранване, което позволява удобно му монтиране на гърба на монитора.

Общият брой на компютърните работни места, инсталирани в **СОУ „Иван Вазов“**, е 45, съответно 21 и 24, разпределени в две учебни зали. Всяка от залите е оборудвана с интерактивни средства за обучение, включващи интерактивна дъска и мултимедиен прожектор. Разпределението на работните места дава възможност за провеждане на пълноценно обучение с максимално използване на най-новите компютърни технологии. С помощта на системата **HP MultiSeat** учениците работят по групови задачи и използват различните видове интерактивни уроци локално или публикувани в интернет пространството.



Върху всяка една от компютърните системи е инсталиран специализиран софтуер **HP Classroom Manager**, чрез който се управлява целият учебен процес. Интегрираните интерактивни учебни програми, викторини, тестове и проучвания в реално време, които незабавно отчитат и оценяват резултатите, правят обучението по-лесно за учителите и по-интересно за учениците. А функцията „ученически дневник“ записва днешния урок в PDF файл, който учениците лесно могат да преглеждат къщи.

Преподавателите работят съвместно с учениците, като им изпращат екрани, видео или копие на екраните на други ученици. Включена е възможност за съвместно разглеждане на уебсайтове, при която съдържанието на всички уеб-броуъри на учениците се синхронизира и се управляват от броуъра на преподавателя.

Използването и управлението на достъпа до интернет е

неразделна част от съвременното обучение. Сериозно предизвикателство за преподавателите е осигуряването на сигурен и надежден достъп до интернет. **HP Classroom Manager** позволява на учителите да дефинират и персонализират достъпа на класа до различни сайтове, като позволяват или забраняват отделни приложения. В допълнение учителите могат да управляват достъпа до принтерите или други свързани към мрежата на класа устройства.

Решението е разработено и внедрено от фирма **Стемо ООД** – водещ системен интегратор в областта на информационните технологии и златен сертифициран партньор на Хюлет Пакард и Майкрософт за България.

STEMO®
ГОДИНИ Computer Systems & Software

За „Стемо“

www.stemo.bg

„Стемо“ е лидер в областта на информационните технологии в България. Компанията специализира във висок клас ИТ инфраструктурни решения, критични бизнес приложения, системи за отбрана и сигурност, мрежови и комуникационни решения, софтуерна интеграция, системи за управление на бизнеса, системи за управление на бази данни, професионална сервизна поддръжка, обучение и сертификация на специалисти.

Професионалният опит и експертиза на специалистите на „Стемо“ позволяват успешна реализация на комплексни проекти, включващи консултации, проучване, анализ, проектиране, планиране, внедряване, обучение, експлоатация, оптимизация, поддръжка и обновяване на информационни системи.

Широкото портфолио от ИТ продукти, решения и услуги, които компанията предлага, помагат на клиентите да изградят и повишат ефективността, производителността, сигурността и надеждността на своята ИТ инфраструктура.

Фирмата е основана през 1991 година. Разполага с развита национална структура от 16 собствени търговски офиса, сервизни бази и магазини в най-големите градове на страната, съвременни информационни, технически и транспортни средства.

„Стемо“ е предпочитан доставчик на ИТ оборудване и услуги на най-големите корпоративни организации, държавна администрация, предприятия от индустрията, енергетиката, телекомуникационни компании, банки, учебни и медицински учреждения, неправителствени организации, както и хиляди средни и малки предприятия и частни лица. Всяка година броят на клиентите на компанията надхвърля 10 000.

Платена публикация

РЕПОРТЕР



Международен проект "Пътуване между културите" по програма "Коменски".
Партньори - Словакия, Великобритания, Полша, Испания, Румъния, Нидерландия.
09.2010 - 09.2012

Welcome to Bulgaria!

Witamy w Bułgarii! Vitajte na Bulharsk! Bienvenidos a Bulgaria!
Welkom bij Bulgarije! Bine ați venit la Bulgaria!

It is a real pleasure to welcome you all at Ivan Vazov Comprehensive School! Thank you for choosing to visit our country and to learn more about our town and school.

Now you are in the city of museums that preserves the memory of the heroism of many soldiers who fought in the Russo-Turkish Libetarian War. The biggest school in Pleven region with 100-year-old history that combines traditions and innovation in education is now hospitably opening its doors to you. We will show you beautiful places, we will tell you exciting stories and we will introduce you to our culture, lifestyle and language.

We are welcoming you now as guests but hopefully when the time to say goodbye comes, we will tell you "See you soon, Friends!"

We have asked some students who will be hosting their foreign peers about their motives and expectations.

Monika, 8 I: I'm excited because I know absolutely nothing about her and it will be interesting for me to get to know the culture and the traditions of her country and at the same time to introduce our Bulgarian customs to her.

Alexander, 8 m: I'm glad to welcome a foreigner at home. I'll have the opportunity to break the monotony a bit and have some days off from school. When he arrives, I'll meet him with Bulgarian home-cooked banitz (traditional pie made from thin dough sheets with cheese and eggs). I've decided to become a host family because I'm interested in meeting a foreigner and learning more about him.

Vesela, 8 I: I'm so excited about the coming of the foreign students. I still

do not know which country she will be from but I believe that the meeting will be interesting for both of us. I'm looking forward to my guest! My parents and I will introduce her to some Bulgarian traditions. I enjoy



being a host family because interacting with her will be an opportunity to practice my English. I'm happy that I will find a new friend.

Добре дошли в България!

За нас е удоволствие да ви приветстваме с добре дошли в СОУ "Иван Вазов"! Благодарим ви, че пожелахте да посетите нашата страна и да научите повече за нашия град и нашето училище.

Вие се намирате в град музей, който пази спомена за героизма на много воители от Руско-турската освободителна война. Пред вас гостоприемно отваря врати най-голямото училище в Плевенска област със 100-годишна история, съчетало традиции и новаторство в образованието. Ще ви покажем красиви места, ще ви разкажем вълнуващи истории, ще ви запознаем с нашата култура, бит и език.

Посрещаме ви като гости, но се надяваме на раздяла да ви кажем: „До нови срещи, приятели!“ Попитахме някои от учениците, пожелали да посрещнат в домовете си свои връстници, какви са

мотивите и очакванията им.

Моника, 8л: Развълнувана съм, защото не зная абсолютно нищо за нея и ще ми бъде интересно да се запозная с културата и традициите на страната, от която идва, а и да ми покаже нашите български обичаи.

Александър, 8м: Радвам се, че ще посрещна чужденец у нас. Ще имам възможността да се разпозная малко и да си почина от училище. Когато той пристигне у нас, ще го посрещна с българска домашна баница. Реших да стана приемно семейство, защото ми е интересно да се запозная с някой чужденец и да науча повече за него.

Весела, 8л: Вълнувам се от пристигането на учениците от чужбина. Все още не зная от коя страна ще е тя, но мисля, че срещата ни ще бъде интересна и за двамата ни. Очаквам госта с нетърпение! Аз и родителите ми ще го въведем в българските традиции. Харесва ми да бъда приемно семейство, защото ще мога да си упражня английския, докато общувам. Радвам се, че ще открия един нов приятел.

Въпросите зададе
Михаела Коларска, 8л

Знаете ли най-новото за „Знайко“

В още една национална надпревара ще трябва да подкрепим наш участник

Илия Петров от 3а клас, единствен от град Плевен, бе класиран за участие в последния кръг на състезанието по информационни технологии „Знайко“. Той премина успешно трите предварителни кръга, последният от които на 12 март. Домакин на този кръг за Плевенска област бе нашето училище. Националната комисия, която селектира резултатите, определи него като най-добър сред участниците от областта и той ще се състезава с 30 конкуренти в своята възрастова група в национален мащаб.

Ние му пожелаваме успех в началото на май, когато във Велико

Търново той ще представя училището и града ни в престижното състезание, организирано от Сдружение „Образование и технологии“ и Майкрософт – България. Нека стане първи и получи големи награди!



В@з Буки Веди

Отново сме първи – този път в конкурса за детска рисунка на тема „Полиция в действие“. Първите места в двете възрастови групи са за наши ученици. Николай Козов от 2д е първи при 7-14-годишните, а Никола Петров от 6а е първи в групата на 11-14-годишните. Получихме и поощрителни награди – те са за Сияна Максимова от 3б, Светлозар Андреев от 5д, Кристина Великова от 6а и Сийяна Василева от 5а клас. И най-важното – за плаката, който стана лице на кампанията и на изложбата, е избрана рисунката на нашия шестокласник Никола Петров. Ако и това не е признание! Как да не се гордеем с неговите умения! Най-добрите рисунки са отпечатани на кар-



нареди сред най-добрите и донесе „Златна лира на Орфей“. Ива може и с друго да ни се похвали – отскоро вече е грамотна, много хубаво чете и пише и е много старателна ученичка. Заради всичко това съучениците ѝ много я уважават и ценят. Това не е първата награда на малката певица – миналата година тя спечели бронзов медал в конкурса „Орфеева дарба“, проведен в столицата. Вокален педагог на Ива е Евелина Дилкова.

В@з Буки Веди

С четки и боички



тички и ще продължат участието си на национално ниво. А изложбата с отличените творби се откри на 5 април и ние видяхме рисунките на нашите малки художници в Художествената галерия „Илия Бешков“.

Конкурсът бе организиран от Синдикаталната федерация на служителите в Министерството на вътрешните работи като част от голяма благотворителна кампания за набиране на средства за подпомагане на децата на загинали и инвалидизирани служители на МВР.

Честито на класираните и на техните преподаватели! Благодарим на всички, пожелали да участват в благородната инициатива!

В@з Буки Веди

Двама ученици от училище „Иван Вазов“ бяха отличени в конкурса за детска рисунка „Гора за хората“, посветен на Седмичата на гората. Кристина Якова от 6б и Димитър Лишев от 7а клас бяха наградени съответно в трета и четвърта възрастова група. Конкурсът е по инициатива на Изпълнителната агенция по горите – София, Регионалната дирекция по горите – Ловеч и Инспекторатите по образование в Ловеч и Плевен.



Под ръководството на своите преподавателки по изобразително изкуство Росица Симова и Клаудия Черакчиева малките художници претвориха с много настроение и в свежи багри отношението си към зеленото богатство на планетата. Честито!

В@з Буки Веди

„Златна лира“ за малката Ива

Ива Цветанова от 1б клас е истинска народна певица, която вече печели награди и радва малки и големи, когато запее. Преди дни Ива се завърна от Стара Загора, където участва в Националния детски фолклорен конкурс „Орфеево изворче“. 2000 деца водиха тридневна битка в различни възрастови групи и направления, като в народното пеене състезателите бяха 450. Нашето момиче се

РЕПОРТЕР

Събуди се и се разтърси!

Това име е избрала фондация "Изкуството да живееш" за йога турнето си

В Плевен то се проведе на 20 март във физкултурния салон на училище „Иван Вазов“. Пред повече от 100 човека от различни възрасти Свами Джотирмая показва изкуството да се диша. За непосветените, той е последовател на голямото име в йога учението Шри Шри Рави Шанкар.

Свами Джотирмая предаде от своята мъдрост, демонстрирайки с прости физически упражнения. Заниманията бяха съпроводени с приятна, релаксираща музика. Накрая прочутият йога усмихнато отговаряше на въпроси от всякакъв характер.

ЛИЧНИ ВПЕЧАТЛЕНИЯ:

За какво си мислите, когато чуete йога семинар? Може би ви звучи скучно, но в действителност не е така. Отивам на семинара леко скептична заради отнетия ми почивен ден, но влизайки във физкултурния салон, оставам изненадана. Там вече са се събрали няколко човека. Застлали са хавлии на пода и се разхождат по чорапи из салона! Добродушно се усмихват насреща, създавайки приятна атмосфера, та и аз бързо се събувам и сядам на хавлията. Идват все повече хора. За последните дори няма място и остават прави. Учителят влиза, висок и строен, облечен в бяло и привлича вниманието на всички. Упражненията са интересни и често

изискваха работа в екип. В едно от тях трябва да клекнем на 20% и да седим така, после на 50%, след това на 80... И точно когато вече не издържаме от болка учителят, казва да клекнем на 100% и това упражнение показва обратно, че трябва винаги да даваме 100% от себе си. В друго лягаме всички на пода и аз по някаква случайност се падам в центъра. Отварям очи и поглеждам нагоре... Мисля си за часа по физи-



Учителят Свами Джотирмая и Весела Маринишева.

ческо, когато в салона има значително по-малко хора, които пък вдигат доста по-голям шум! След семинара говоря с организаторите, които се оказаха доста отзивчиви хора и ми помогнаха да създам тази статия!

Весела Маринишева 8л
СИП по журналистика

СЛЕД УЧИЛИЩЕ

Йога

След каланетика, паневритмия и Тае Бо в този брой ще ви запознаем с йога. Йогата е по-известна от другите хобита, които ви представихме, и едва ли има някой, който да не е чувал за нея, но все пак нека опресним знанията ви, а може би и ще научите и нещо ново.



Подобно на паневритмията, йогата също спомага за релаксацията и духовното израстване на човек. Тя е начин да овладеем негативното в характерите си и да

развием положителни качества, чрез които да имаме и положително въздействие над хората около нас. Това е йога.

Идеите на йогата се състоят в това, че **трябва да живеем в настоящето - да не обръщаме глава назад към миналото, защото е безсмислено да мислим за отминали събития, които не могат да бъдат върнати, и да не се тревожим за бъдещето, защото сме безсилни да променим съдбата си и ако нещо ще си случва, то просто ще стане. Трябва да се фокусираме върху сегашния момент.**

Целта на йогата е да развие тялото, ума и вътрешната красота. Тя интегрира

качествата и способностите на ума, интелекта, креативността, емоциите. Развива нашите собствени действия, отношение и изява, помага да осъзнаем

УРА! ИМАМЕ МЛАДЕЖКИ ГРАДСКИ ПАРЛАМЕНТ

Вероятно малцина от вас са чували за Младежкия градски парламент. Учредява се за трети път и силно се надяваме този да е последен и успешен път. Началото на МГП бе сложено през февруари месец тази година. Когато се събрахме, имаше доста объркани хора, но те не свалиха усмивката си и показваха непрекъсната емоцията на „нещо ново“.

Парламентът обединява ученици от 13 училища в Плевен и разбира се, има и участници от нашето училище. Те са Кремена Мишел и Яница Маджарова от 11б и Вилияна Каролева – 10а клас. Създадох се 5 комисии - комисия по образование, по екология, комисия „Култура и свободно време“, комисия „Спорт“ и „Връзки с обществеността“. Всяка от тях отговаря за отделна област в нашето общество и събира идеи за справяне с проблемите в нея.

Предполагам се досещате какво цели комисията по образование - да направи нашите ученически години по-лесни и по-приятни. Приятелите ни от комисията по екология пък правят всичко възможно да направят града ни чист. Да стискаме палци всичко да е успешно!

Комисията по култура и свободно

време вече има няколко идеи, една от които е фестивал, за който ще спомена по-късно. Комисията има идеи за създаване на електронен сборник с творби на ученици, изложби с картини на ученици, както и честване на важни български празници.

Сега за учениците, обичащи спорта. Комисията по спорт иска изграждане на повече спортни площадки. Хайде, дано да има още футболни игрища!

Комисия „Връзки с обществеността“ се занимава с това, да информира телевизии, вестници и други източници на информация за събития, състояли се благодарение на Младежкия градски парламент. Всяка комисия има координатор и заместник-координатор. Те участват в Координационния съвет, който играе много важна роля при срещи с хора от областната управа. Координационният съвет взема едни от най-важните решения за Младежкия градски парламент. На срещата за учредяването си пролича как хората от комисии много бързо си допаднаха, как идеите хвърчаха една след друга.

МГП се занимава с това, да предизвика интереса и креативността на младото поколение в прогресивно развиващия ни се град.

Какво имам предвид? Всеки има талант, но не винаги го показва. Нашата цел е да првокираме днешното поколение, защото ние сме бъдещето и това, което постигнем сега, ще бъде в наш плюс и за в бъдеще. Така че сега ни е времето да се развиваме и да раздаваме таланта си, за да ни забележат.

Вече текат няколко инициативи. Комисията по спорт организира турнир по боулинг, който се проведе на 14 април в Galaxy Bowling Club. Второто събитие, което предстои, е Street Art Festival, който ще се проведе на 24 май. Организиран е от Комисията по култура и свободно време и комисията по екология. В него са включени рисуване на графити /с условието всеки участник да си носи спрей/, рисуване с тебешери по асфалт, бодиарт, скейтъри, джъмпъри. Фестивалът ще приключи с концерт. Ще се надяваме много хора да дойдат и които имат желание и хъс, да участват. Нека покажем и на другите таланта си, Вазовци!

Е, това е от нас. Засега! Ако имате въпроси, с удоволствие Яница, Кремена и Вилияна ще ви отговорят. Потърсете ги – знаете къде да ги намерите!

Вилияна Каролева 10а

ПОДИР КАЛИН ВРАЧАНСКИ

Гледахте ли на 9 март софийската постановка „Тримата мускетари“? За тези от вас, които така и не са разбрали, ще кажа, че актьорът Калин Врачански беше в ролята на д'Артанян. Нали знаете как известните личности не разполагат с много време, е, и сега не беше много по-различно. Дългата история накратко.

С Нелито сме решени на всяка цена да се срещнем с Калин Врачански. Влизаме в театъра и ни казват, че в кафето ще има пресконференция с актьорите. Значи мястото ни е там. Добре, ние се качихме, но никак не беше странно да разберем, че не може да присъстваме, тъй като нямаме пропуски. За следващия път ще се подготвим. Смятате ли, че това ни отказа да се видим с него?!

Решихме да слезем пред гримьорните и да го „причакаме“ (не виждате нищо странно в това, нали, и

друг път сме го правили). До него, разбира се, вече се бяха добрали, това също не ни отказа. Силно се надявахме дългото втрещване да помогне, накрая даде резултат, той излезе, бързаше за горе споменатата пресконференция, а нали се сещате, че все някой тряваше да го заведе. Като едни добре възпитани и услужливи момичета (а не като запалени луди фенки) с Нелито хванахме под ръка Калин и право към целта. Той се държеше така, като че се познаваме от 100 години, а не като недостъпен и известен. Ясно е защо е всеобщ любимец! Побързахме се пътем и успяхме да се снимаме.

Такива срещи са силни преживявания и се помнят – те са кратки



мигове, от които аз всеки път си запазвам по нещо за себе си. Този път за вас е само снимката. Останалото е за мен!

Кремена Мишел 11б

връзката ни с нас самите и със света около нас.

Практикуването на йога предизвиква основно чувство за ритъм и размер и води до положителни изменения във фигурата, зрението и въобще - в целия външен вид, носи усещане за по-голяма жизнеспособност. То развива гъвкавост, сила и равновесие. Чрез заемане на специфични пози на тялото се отварят различните пси-

хоенергийните центрове. Така тялото се освобождава от стреса, отпуска се и напрежението из-



чезва.

Започвайки с подобряване на здравето, йога – стъпка по стъпка, обхваща и другите сфери на живота. Път е към развитие на ума и позитивното отношение към живота. С нейна помощ човек може да постигне пълен контрол над собственото си физическо, духовно и психическо състояние.

Весела Маринишева 8л

ВИДЯНО И ЧУТО



В третия брой на вестника писахме шест плюс на Тихомир Тилев от 6г клас и обещахме, че ще му стискаме палци във всичките му следващи изяви! И успехът бе с него още в следващото състезание. Тихомир и партньорката му Силвия се класираха на второ място в Открития турнир по спортни танци в София. Той беше първият от надпреварите за 2011 година. От последното състезание в Гърция той донесе четири медала - три златни и един сребърен. Успех отбеляза двойката и в първото състезание от Държавния шампионат. Продължавай все така, момче!

Най-малките джуниъри от нашето училище – учениците от 2д клас, отново ни изненадаха с инициативата си за великденски базар. Произведоха около 200 декоративни празнични яйца, които украсиха най-пручудливо. Но най-голямата изненада оставиха за своите приятели от Центъра за деца, лишени от родителски грижи. Спечелиха колкото им бе нужно и на 27 май ще пътуват заедно до Велико Търново. Участваха с артистични номера и в благотворителния концерт на 20 април в читалище „Лик“, който бе в помощ отново на техните приятели от Центъра. Гордеем се с тях!

Можем да се похвалим и със спортни успехи. Лекоатлетите ни са първи в Областния кръг на Ученичес-

ките игри и на 12 май ще се борят в зоналното първенство. Момичетата и момчетата 8-10 клас са най-добрите, убеден е и техният треньор Васко Вълков. Да аплодираме Полина-Гергана Георгиева – 7в, Моника Данева – 8м, Паола Кръстева – 8и, Десислава Палукова – 9б, Гергана Минчева – 10и и голямата група от 10з – Наталия Конова, Лилия Пагелска, Полина Мачева, Вероника Монова. А най-бързите момчета в областта са Стефан Каленски – 8и, Лъчезар Стоянов – 9и, Лъчезар Емануилов, Александър Стоя-



нов, Боян Николов, Мирослав Нановски, Теодор Павлов и Ивелин Събев – всичките от 10м. Да се надяваме, че ще бягат само по стадионите! Успех, момичета и момчета!

Как сме много добри във Великденското математическо състезание. Този път ще се похвалим с успехите на по-големите. Бояна Георгиева от 12и клас е на първо място. Браво на нея! Отлични са нейните резултати и на кандидатстудентския изпит по математика. Неин преподавател по математика е Швайло Лачев. От 5а клас Владислав Стефанов е на второ, а Васил Василев, Мерилин Писина и Живко Георгиев – на трето. Андрей Андреев и Кристиан Костов от 6а са съответно на второ и трето място. Янислав Данчовски е на първо, Силвия Тачева – на второ. Те са от 7а. Глория Писина от 7б е на второ място. Преподаватели на първенците са Даниела Живкова, Даниела Цветкова, Павлина Митова и Радка Петкова. Честито!

В@з Буки Веди

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Българският народен танц - високо изкуство и красота

Омагьоса ли те, спасение няма, убеден е Иво

Съвсем тематично в броя, посветен на музиката, ви предлагаме да станете като като Иво от 9з клас. Изкушен от народните танци, той успява да съчетава задълженията си в училище с хобито си и мечтае то да се превърне в негова професия. Забавлява се, разтоварва се с танците и става все по-добър в неравнотежните размери. Скоро всички ще видим на какво е способен – той ще участва в програмата по посрещането на чуждестранните ни гости.

- Откога се се занимаваш с народни танци и как започна?

- От седем години, тогава бях във втори клас. Танцувам в Bulgarian Folk Dances Club „Нашенчета“, който се намира в Центъра за работа с деца и е с ръководител г-н Литов. Честно казано, започнах на шега. Когато бях във втори клас, една съученичка ходеше на народни танци. Един ден ми разказа за костюмите на танцьорите от съответните области в страната и характерните за тях стъпки. Всичко това пробуди интерес в мен и реших да се запиша в курса по народни танци. Тогава осъзнах, че дълбоко в себе си винаги съм харесвал българския фолклор. Одобриха ме и продължавам до днес.

- Сега на какво ниво си достигнал за тези седем години, какво изучаваеш в момента?

- В трета група съм. За да се ориентирате - първа е за начинаещи от четири до девет години с елементарни движения и стъпки. Вече съм овладял позицирането на краката и танците стават все по-сложни. Всеки си има наиме-

нование от различни области - северняшки, влашки, плевенски, шопски и други. Има танци с наименование от събирателни области като „Луди-млади“, „Китка“. Всичките танци харесвам, но шопският ми допада най-много заради бързите движения и костюма - бял, калпакът също е бял, а поясът - червен. Най-вече ситно влашко харесвам май.

- Играеш ли си пред огледалото в къщи?

- Неее, дотам не съм стигал.

- Случвало ли ти се е да си объркаш стъпките?

- Естествено, но господинът ни учи да се усмихнем и да продължим, без да си проличава. Веднъж имахме един танц с лъжици и така се случи, че си изпуснах едната лъжица на сцената и така приклекнах и я взех, че никой не разбра. Скоро ми се беше откачил коланът по време на танц, но всичко се оправи.

- Натоварват ли те всекидневните репетиции?

- Не, аз не го чувствам като задължение, за мен е удоволствие да танцувам и да се срещам и общувам с други хора

- Къде си ходил на участия и кое е най-запомнящото се място?

- Най-често в Плевен в зала „Катя Попова“ и в театъра танцуваме. Посетили сме и много места в страната. А ако питах за чужбина - Франция, Италия, Германия, Ру-

мъния, Турция, Гърция. Навсякъде с такава танцуваща компания никога не ти е скучно, но може би най-интересно ми беше във Франция, защото има много забележителности и хората са много гостоприемни.

- Мислил ли си да се занимаваш професионално в бъдеще с народни танци?

- Да, мисля да се включа в Северняшкия ансамбъл, но времето ще покаже.

- А хоби имаш ли?

- Свири на китара. Ходя на уроци от 2 години заедно с приятелите



ми от ансамбъла. През свободното си време излизам с приятели. Обичам да спортувам. Често в почивните дни се събираме и играем баскетбол, волейбол, футбол.

- Гадже имаш ли си?

- В момента не, защото не работя по въпроса (не съм пораснал).

Всеки от нас носи танца в себе си, само трябва да се осмели да опита, убеден е Иво Колев.

Венеция Вълчева 9з

Николеца Цанкова 9з

ПРИСТРАСТИЯ

Културата – липсва ли тя или има нов вид такава?

Българското училище през 20 век – потрошени чинове в класните стаи, изподраскани стени с недотам прилични изрази или липса на хигиена... Това е резултатът от поведението на съвременните ученици. Нормално ли е и трябва ли да приемем или да спрем всичко това? Като цяло ние сме по-освободени от задължения, което според възрастните означава, че още не сме се сблъскали с истинския живот. Имайки предвид това, разбираме, че учениците търсят начин да се изразят. С надписите по чинове и по стени смятат, че показват своята оригиналност и остроумие. Ис-

тинското име обаче на всичко това е ниска култура. Не изключвам факта, че понякога и аз се включвам в тази група.

Трябва ли да се примирим?

Не, разбира се. Учениците трябва да разберат, че това не точният начин да се „покажат“ в училище. Има по-добри. Ясно е, че в голяма степен те се повлияни от медиите, от интернет, които най-често са източник на информации за насилие и неусетно се превръщат в пример за поведение. Предлагам да погледем към европейските страни и маниери! Ще ни е от полза!

Николай Михайлов 8л

Следите остават

Все повече в училищата се натъкваме на изписани нецензурни думи по чинове, стени, на обиди от учениците едни към други. Насилието също е нередка проява в училищата. Не са малко примерите, които наблюдаваме в медиите, как млади хора се пребиват, дори убиват. Естествено няма оправдание за тези зловещи прояви. Семейството, лошото възпитание или пък трудност в отношенията с родителите навярно водят до такава агресия.

Сигурно е неприятно, когато служителите по хигиената в училище влязат в класните ни стаи и се натъкнат на всичко това. Какво ли си мислят?! По-лошото обаче е, че все повече млади хора подра-

жават на тези примери. Мислят, че така стават по-интересни и привличат вниманието на околните върху себе си.

Аз мисля, че добрите примери сред нас са повече. Ако се огледаме, ще ги открием – те са по-одухотворените, по-усмихнатите, по-добронамерените! Избирайте!

Вилия Георгиева 8л

Не се смейте, помислете!

Спомнете си колко пъти сте влизали в училищни класни стаи, които приличат на скициции? Стаи, в които може да познаете кой е учил преди вас и къде точно е седял, защото се е постарал да увековечи името си. А около него неизменно ще има имена на футболисти, кечисти, модели или пе-

вици. А няма как да не ви направят впечатление и хартиите от закуски, листчета или пък дъвки, залепени под чинове и столове.

Много хора постъпват така, за да убиват комплексите си или пък да подражават на лидери, издигани по този начин още повече. Някои смятат, че тези неща са нормални за младежката възраст. Може и да е така, но при някои хора необмислените постъпки граничат с определения, различни от общоприетата представа за нормално и красиво. А ако смятате, че е смешно да обръщаме такава внимание на облика на класните стаи и поведението ни в училище, защото нищо няма да променим, почакайте! Не се смейте! Засега сме трима, но заедно можем повече.

Светослав Славков 8л

На добър път, скъпи абитуриенти!

ПРЕСЛЕДВАЙТЕ МЕЗТИТЕ СИ!
ДОСТИГНЕТЕ ГИ!
С ТРУД И ВОЛЯ!

ДИМИТЕР МИТЕВ



Всеки човек е значим и уникален. Бъдете себе си! Не продавайте достойнството си и не забравяйте, че в повечето велики световни събития има българско участие! Вярвам в бъдещите ви успехи!

Дора Вачовска - класен ръководител

Учител е призвание, което носите в сърцата. Учителят духовната храна раздава щедро. Поклон на хора като Вас! Оставаме ви идни поколения да герпят знания, умения... У всяка пролет ято помързели птички да пращате на полет към мечтите устремени! Поклон пред Вас, учители будители!

12а

ВИПУСК

През годините, в които растяхме заедно, за мен беше удоволствие да общувам с вас. Пожелавам ви да бъдете все така цинни, добри и интересни хора!

Цветелина Николова - класен ръководител

През тези години бяхме заедно, споделяхме мечтите и преживяванията си. Сега ще се разделим, но в сърцата си ще носим топлия спомен за усмихнатите лица на скъпите си съученици. Така в моменти на трудности няма да се предаваме, а ще се облягаме на изградената взаимност. Пожелаваме си срещите на класа ни да са честни и все така забавни!

12б



Пътят ви дотук не беше лек, а оттук - ще е още по-труден. Извървете го достойно! Не жалете труда си и опознайте щастие то да го дарявате с любов! Бъдете силни, за да осъществите мечтите си! А ние - вашите учители, ще ви очакваме да споделяте с нас успехите си.

И не забравяйте: „Най-хубавото се вижда само със сърцето. Най-същественото е невидимо за очите.“ Антоан дьо Сент Екзюпери

Катя Ралчева - класен ръководител

Ние успяхме, сега е ваш ред!

12з

2011

Скъпи абитуриенти,

Предстои ви първото от трите най-важни събития в живота на всеки човек. След него нищо няма да е същото. Ще срещнете нови хора, ще научите нови неща, ще срещнете голямата си любов. Никога не забравяйте нашето училище и нека се срещаме само с добри чувства! Пожелавам ви успех и достойно представяне в кандидатстудентската кампания!

Р. С. След 5 години очаквам отговор - кои са другите събития?

Димитър Данаилов - класен ръководител

Целият 12и желае на всички вас - учениците, които ще завършат след нас, да върват и да преследват докрай мечтите си. Стремете се винаги към върха и не позволявайте на другите да ви мамят!

12и



Вие сте 12М - затова си останете Мъжки Моличета и Мили Моличета!

И сега - последната задача:

$$f(x, y) = x + y + 2016$$

Намерете $x, y \in \mathbb{N}$, така че максимален брой числа от 1 до 19 да се подредят около една маса, без значение от подредбата.

Ивайло Лачев - класен ръководител

Наслука!

П Р И С Т Р А С Т И Я

Борис Костов, отличник на Випуск 2010 и студент в Universiti Salford, Манчестър: БЪЛГАРСКИТЕ СТУДЕНТИ СА ЕДНИ ОТ НАЙ-ДОБРИТЕ В АНГЛИЯ Целият университет там работи за студента

Изпращаме Випуск 2011. Отново с мисли за началото и края, отново с малко тъга, с малко гордост... и с много въпроси за пътя оттук нататък. На някои от тях се опитваме да отговорим в разговора с Борис, който разказа какво се случва с живота му, след като преди една година пожелахме на него и на целия Випуск 2010 да гледат напред с надежда, да вярват в себе си и съдбата да е по-блакосклонна към тях. Той избра да продължи в Англия с всичките неизвестни, трудности и предимства...



- Разкажи ни първо за университета си, как те посрещнаха, какво е обучението там, разкажи за образователната система, за взаимоотношенията с преподавателите, за атмосферата!

- Universiti Salford е голямо учебно заведение, в което учат около 20 000 студенти, 3000 от които са чужденци. Има и немалко българи – 200 приблизително. Мога да кажа, че почти всички български студенти там са много интелигентни и отговорни много повече от англичаните. А в Манчестър, казват, че българите са около 500-600 и това съвсем не

е малко. Там се говори, че в Лондон и Манчестър са най-големите български общности в Англия. Специалността ми е „Бизнес и мениджмънт“, курсът на бакалавърската степен е 3-годишен. Последната година университетът осигурява на всички студенти т. нар. платен стаж. Това е много важно, защото в Англия трудно можеш да си намериш добра работа, ако нямаш стаж. Университетът е огромен, с много добре поддържан двор, в който около теб подскачат катерици, минават някакви животни, студенти се припичат на слънце на тревата. Почти всички зали са оборудвани с компютри. Изучаваме само специални предмети. Обучението е в два семестъра, лекции и упражнения, и завършва съответно с изпити, първия семестър имах три, а втория ще са пет. Изпитите много приличат на нашите матури, основно на тестов принцип, но не само.

А взаимоотношенията с преподавателите и атмосферата по време на учебния процес – всичко е някак спокойно, няма стрес, няма напрежение. Това ми направи най-силно впечатление. Всеки си има нещо като научен ръководител за целия курс на обучение и винаги може да разчита на него. Срещаме се, общуваме по електронната поща, както ни е удобно. Ако примерно не успееш да подготвиш някой проект, винаги ще отложат, ще ти дадат друга дата. Изключително много се залага на социализацията, на общуването и получаване на всякакви познания от различни сфери на живота. Даже неофициално се говори, че когато те наемат на работа, проверяват не толкова уменията ти, колкото мотивацията за работа, ентусиазма и желанието ти, а останалото ще се научи след това.

В университета има всичко, от което се нуждаеш. Примерно ог-

ромна библиотека, в която може безплатно да намериш всичко. Дори се обслужваш сам – с личната си карта се идентифицираш пред един екран, с баркода на книгата записваш взетото и след това по същия начин в една машина връщаш в срок до 21 дни ползваната книга. Изобщо целият университет работи за студента, старе се всичко да му е наред и да се чувства добре.

- Ученолюбиви хора ли има около теб?

- Болшинството – да. Но има и такива, които си позволяват пепозволености – закъсняват, говорят едновременно с лектора... Най-бъбриви са арабите, недисциплинирани са и афроамериканците.

- Как преподавателите се справят с тях?

- Харесва ми как го правят. Никога не споменават името на студента и не се обръщат конкретно към някого. Според мен гледат на нас като на някаква общност и се опитват да възпитават подобни качества и у нас. И се получава. Казват на когото не му е интересно, да излезе. А ако студентът възрази или измърмори, лекторът продължава и не му обръща никакво внимание. Ако закъснее, не го пускат в залата. Има си и някаква система, в която преподавателят сигнализира, без много-много да ти обяснява, че имаш провинение, и ти ще получиш известие за глоба. Всичките наказания са парични. Преподавателите са много земни хора на средна възраст 40-45 години, които се шегуват, разговарят с нас и не показват никакви предпочитания към нация или към някои от нас. Не съм усетил и някаво пренебрежение или лошо отношение към българите. Изобщо позволяват ти да бъдеш себе си.

- Как оценяват знанията ви ще бъде интересно да споделиш?

- Процентно. Под 40% е двойка, а над 70% е нашата шестичка.

- Спортувате ли, как се забавлявате? Говори се, че англичаните не умеят да се веселят?

- Университетът предлага различни видове спорт, по-интересните сред тях са катерене по стена, водолазни умения, покер, и всички традиционни, които си знаем. Аз спортувам различни



Университетският футболен отбор, в който играе Боби

неща. Имаме 4 отбора по футбол, като новобранците ни разпределиха в по-слабите. Нямаме треньори, едно от по-опитните момчета изпълнява тази роля. Атмосферата е такава, че непрекъснато си измисляме различни неща – примерно с още едно момче ор-

ганизирахме футболен турнир, готвим си традиционни национални ястия и си ги изяждаме (а тяхната храна е ужасна), имаме групи по интереси, например бизнес общество и други и си защитаваме различни проекти. И странното е, че почти не остава време за фейсбук, интернет или нещо такова. Влизаш може би всеки ден, но за кратко, да си свършиш работата. Така е и с английските студенти.

А що се отнася до англичаните, те много добре си се веселят и ги помръзва да учат. Момичетата им също са много разкрепостени, ако трябва да го кажа по-прилично. Посетихме, разбира се, и техните дискотеки и клубове. Там английските младежи в момента слушат най-много dubstep и по-малко комерсиалната музика. Всички увеселителни заведения обаче от този тип работят от 22 до 02 часа. Това беше много изненадващо за нас. След това е тихо, а в събота и неделя нищо не работи.

- Имате ли униформи?

- Ние не, но в средните им училища всички са с униформи. Почти еднакви са – риза, панталон, пола и вратовръзка, много изчистени. Отделните училища се различават основно по цветовете.

- Какво ще кажеш на тези, които са решили да постъпят като теб или пък още се колебаят?

- Не знам. Да знаят, че никак не е лесно. С ученето няма да имат проблем, ако тук са подготвени добре, но останалото е трудно. Трудно е да си намериш работа, трудно е далече от близките, трудно е да гледаш как английските студенти почти не учат, но знаят, че ще ги предпочетат пред нас, когато дойде време за работа. И ние трябва много да се доказваме.

Но пък след като завърша, се надявам вече да съм натрупал опит и тогава да дойде хубавата работа. Лошото за новите студенти е, че увеличиха таксите за обучение – от 3000 стават 9000 паунда от 2012 година. Имаше много протести по този повод, но неуспешни. Хубавото е, че за отличниците има стипендии. И интересно е, че те се базират на успеха от средното образование, а не на резултатите от висшето. Например три години всеки студент с успех над 5,50 получава по 1000

паунда годишно.



Малко от нощния живот в града, двамата вляво са Боби и негов приятел

паунда годишно.

- Какво знаят за България в Манчестър?

- Бербагов, Стоичков и понякога споменават киселото мляко.

- Какъв съвет ще дадеш на учениците от нашето училище сега?

- Да учат. Всичко е полезно. Примерно имаше много смешни ситуации понякога – входни нива по математика, които съдържат смешни, по нашите критерии задачи, които обаче затрудняват много другите. Друго – докато преподавателят обяснява нещо, споменава Естония, и студентка се провиква: „Къде се намира?“ и много такива. Да учат добре поне един чужд език, въпреки че пак няма да им е лесно. Да се вслушват във всичко, което им дават като съвет учителите. Хубаво е да се работи и по всякакви връзки с чужбина и други страни, по проекти, във всякакви извънучилищни занимания – това много помага и отваря очите.

Екип на В@з Буки Веди

Ние не сме най-красиви, но по-красиви от нас няма

Василена Иванова от 12и клас е сред шестте най-красиви абитуриентки в страната

След предварителен изпит в УНСС дванайсетокласничката решава да се поразее и да посети



шоурума на Астела, за да разгледа абитуриентски рокли. Харесват я и я канят за участие в конкурс, организиран от Dir.BG и Astella Atelier.

Не обръща особено внимание на предложението, но когато разбира, че е изкарала 5,97 на изпита, вече е спокойна -

най-важният ѝ ангажимент отпада – може да се каже, че вече е студентка. И решава да си достави доза удоволствие след последните трудни години, преминали в подготовка за изпити. От 57 кандидатки първоначално са избрани 18, които се представят на живо на 9 април пред звездно жури, сред които Юлия Юриевич - Мис България 2007, Калин Вельов, дизайнерката Аля Милушева и много други. Всичко било съвсем естествено – с дънки и високи обувки. След дефилето остават продължава на стр.9

ТЕМА НА БРОЯ

МУЗИКАТА В МОЯ СВЯТ

Музиката като част от историята на човека

Днес живеем в едно изключително общество. Разполагаме с много и различни технологични средства, дрехи, аксесоари... Аз обаче ще акцентирам върху музиката, защото съществува, откакто го има човека и играе съществена роля в нашия живот.

Докато се стигне до това разнообразие, което има сега, музиката е преминала през много и различни периоди. В древността хората са имали ритуални песни, за да молят или умиловияват боговете, които почитат. В по-късен етап музиката започва да служи и за забавление. Първоначалните инструменти са били съвсем простички, но с годините се усъвършенствали. Хората откриват и други материали, освен дървения, от които може да се създават музикални инструменти. Появяват се дори оркестри, които съчетават различни инструменти. По-ната-

тък в развитието си музиката съчетава елементи от различните култури и това дава началото на различните стилове. Хората започват да изразяват себе си или принадлежността си към своята култура чрез музиката. Тя влияе на начина на обличане, говорене, дори и на начина на мислене на хората. И се появява даже вражда между почитателите на различните стилове.

Днес разнообразието е голямо и е въпрос на избор каква музика ще предпочетете. Аз мисля, че трябва да сме малко по-толерантни към останалите, към различните от нас, защото времето показва коя музика остава. Как например преди години рокендролът е бил забранен?

Да приемаме музиката като удоволствие и възможност за общуване с повече хора!

Петя Севдалинова 11з

АНКЕТАТА

След като решихме да посветим пристрастията си в този брой на музиката, направихме анкета, в която зададохме следните въпроси:

1. Каква музика слушате?
2. Защо точно този стил, какво ви харесва в него?
3. Любим певец/певица, група?
4. Обичате ли да слушате музика в час?

Всички с голям интерес отговаряха на нашите въпроси, дори някои ни търсеха, за да се включат в анкетата. След като обиколихме училището няколко пъти и разпитахме над 100 човека, установихме, че голяма част от учениците предпочитат да слушат така наречената „чалга”. Интересно защо обаче, сред мненията, изпратени на електронната поща, никой от привържениците на тази музика, не се опита подробно да ни обясни защо я слуша?!

Имаше и хора, които бяха много крайни и казваха направо, че „чалгата разваля хората”. Те предпочитат да слушат RnB, hip hop, метъл, рап и други подобни стилове. Ние обаче решихме да си направим експеримент с тези, които твърдяха, че мразят поп-фолка, и ги помолихме да ни запееят една чалга песен. Оказа се, че няма човек, който да не знае поне една. А за любими изпълнители най-често срещаните имена бяха Lady Gaga, Beyonce, Bruno Mars, Black Eyed Peas, Enrique Iglesias, Katy Perry, Pink, Преслава, Анелия, Андрея, Илиан, Цветелина Янева. Голяма част от учениците отговориха, че си позволяват да слушат музика в час, но трудно се получава.

След като изслушахме коментарите на съучениците си, установихме, че музиката ни препраща в друго измерение – там, където

можеш да забравиш, макар и за миг своите проблеми, там, където със сигурност се връщаш отново. Музиката е свят, без който не можем.

Предлагаме ви по-интересните мнения от анонимната анкета.

- О, аз като стана, първата работа ми е да включа компютъра и да си пусна някоя попфолк песничка. А най-обичам сутрин рано, пред огледалото, да се разпея.

- Не знам защо предпочитам точно този стил, но пък знам, че всеки път с нетърпение чакам петък вечер, за да се веселя в дискотеката.

- Този, който е измислил чалгата, е велик, защото няма ли чалга, няма и купон.

- Аз съм против чалгата, но когато се събираме с приятели, си пускаме и такава музика.

- Аз съм против чалгата. Според мен тази музика води до затъпяване. Текстовете не са смислени, а да не говорим за клиповете.

- Предпочитам да слушам RnB, hip hop и поп, защото текстовете на повечето песни са добре написани, а някои дори могат да ти повлияят.

- О, слушалките са задължително в джоба ми и ако някой ме изнерви, си пускам музиката и не забелязвам госпожата.

- Без музика не мога, слушам я постоянно.

- Обичам да слушам музика в час, защото ме развеселява, когато съм ядосана и нещастна.

- Не мога да се насладя на музиката, ако я слушам в училище.

- Колкото и да обичам музиката, не си позволявам да слушам музика в час, тъй като искам да разбера уроците.(само един мислеше така!)

*Николета Цанкова 9з
Венеция Вълчева 9з*

СВЕТЪТ, БЕЗ КОЙТО НЕ МОЖЕМ

Какво мислят нашите съученици

Един от любимите ми стилове музика е рап. Специфично за него е, че изпълнителят по-малко пее, главно говори в определен ритъм. Харесват ми и инструменталните добавки и украшения. Когато слушам тази музика, аз се успокоявам или пък тя неусетно ме кара да танцувам в ритъма на рапа с неговите характерни движения. Обичам не само да слушам, но и да гледам професионални изпълнители на рап, защото само в този стил се танцува брейк денс, а за мен това е красив танц. Рапът е социална музика, защото засяга сериозни теми като бедността, негодите, неправдите... Любимата ми песен е „Basketball”, а любимият ми рок изпълнител е Еминем.

Рапът е причина и да имам много приятели, защото се слуша от много хора по целия свят и е наша обща тема за разговор и за развлечение. В тази музика лесно можеш да се припознаеш.

Теодор Иванов

Не мога да си представя живота без музика! Тя ми дава сили, вдъхновение, успокоение, опиянение... Връща ме в забравени моменти, припомня ми мигове, случки, погледи, думи, пренася ме на невероятни места, кара ме да мечтая... Слушам музика за релакс, музика за любов, за добро настроение, за дивее, за танцуване. Подразбира се, че когато си весел, слушаш по-бърза музика. Когато си тъжен, разстроен или пък влюбен, слушаш бавна музика, примерно балади. Бавната музика стига до душата и сърцето. Тя е нежна и мелодична. Слушам най-различни стилове музика, стига да ме докосне по някакъв начин. А рока обожавам – най-много мелодичния рок, класическите рок балади на Rain bow, Deep Purple, Led Zeppelin, Nazareth, Scorpions, The Eagles, Foreigner, Whitesnake, Pink Floyd. Всяка от песните върви ръка за ръка с много чувства – любов, тъга, щастие. Аз винаги се вслушвам и в текста, за мен и той е важен.

Аз мисля, че музиката може и да променя хората, да ги прави по-добри. На хората, които извършват престъпления, трябва да им

правят концерти, за да стане тя достъпна до всеки. Да усетят всички чувството на лекота, което тя носи, да усетят радостта. Да забравят своите проблеми, да поплуват в океан от емоции, които тя носи, и да се върнат към живота по-добри.

Без музика светът би бил чернобял. А мен тя ме прави щастлив.

Богдан Серафимов

Аз слушам всякаква музика, но главно RnB. Харесва ми смисълът, който е вложен в нея, чувството и начинът, по който се изпълнява. Музиката носи удоволствие, радост, но и тъга, спомени, болка. Посланията, които носи една песен, са различни. В нея може да се пее колко обичаме някого и за желанието ни да се върне при нас, а в друга, че не ни трябва и можем и без него. Песента описва чувствата в мелодия. Мен музиката не ме възпитава, а ме стимулира. Когато искам да постигна нещо, точната песен много ми помага. Има песни, които те карат да се чувстваш силен и единствен, има и такива, които те карат да се чувстваш слаб и пренебрегнат, има и такива, които не ти влияят. Затова музиката винаги ще бъде част от живота ми.

Надежда Тевяшова

Музиката е богата на стилове. А стиловете са начин да изразиш себе си. Музиката удовлетворява хората и ги забавлява. Всеки индивидуално избира определен тип музика и я слуша в ежедневието си. Различното звукоизвличане кара хората да се веселят, да плачат или просто да й се наслаждават.

Богатството на стиловете също така дава възможност за запознанства между хората. Когато няколко души слушат един и същ вид музика, те се свързват чрез нея.

Традиционно естетиката на музиката концентрира върху качеството и красотата й. Не на последно място музикалното майсторство възпитава хората да пееят с душата си и да възприемат хармонията на звуковете като част от себе си.

Аз харесвам всички стилове,

защото те са богатство на музикалното изкуство. Най-силно обичам разтоварващите стилове като R&B, хаус и рап. Слушам музика непрестанно във всеки свободен момент.

Лиана Христова

Диското е музиката, която ми доставя удоволствие. Тя е възникнала през 70-те години и се развива и до днес. Има много подстилове като евродиско, италодиско... Европейското диско е тясно преплетено с традиционната естрада и общите тенденции в попмузиката. В основата си има силно опростен ритъм. Тази музика е много ритмична и може да се слуша навсякъде – в кината, в заведенията, в супермаркетите. Дискомузиката възпитава у мен усет към ритъм и координация. Същевременно носи и дъха на годините, през които се е развивала. Има общо с попмузиката, фънки и соул. В основата си има силно опростен ритъм, основните инструменти, които се използват, са електрическа и баскитара, електрическо пиано и барабани.

Тази музика обединява хората. Тя ми помага да общувам с връстници от различни националности и постоянно ме изненадва.

Виктор 7в

Любимият ми жанр от музиката е метълът. Харесвам всякакъв стил метъл. Настроението ми определя стила, който избирам да слушам. Всичките стилове метъл, които слушам, са 37. От тежките банди най-много харесвам Burzum, Satyricon, Emperor, Marduk, Dimmu Borgir, а от леките - Blind Guardian, Bathory, King Diamond, Metallica, Dark Angel, Therion и още много... Не изброявам всичките, защото слушам 114 банди. Не мога да определя коя банда ми харесва най-много, защото не всички имат само хубави песни, аз избирам песните. За мен важни са и текстовете, защото някои са много груби. Любимият ми стил метъл е Black Metal. Сигурен съм, че малко хора харесват тежките групи и повечето не ни приемат нас, които слушаме тази музика. Искам да ви кажа, че музиката не ме прави различен.

Никифор Коцов

Какво е класическата музика за един тийнейджър?

В повечето случаи това е поредното досадно организирано училищно посещение на концерт на филхармонията. Отново Моцарт, Бах, Хендел или който и да е музикален „мъчител”, който вероятно ще отегчи среднестатистическия ученик до смърт... И нищо чудно - за нас подобна музика е неразбираема и напълно несравнима с „яките парчета” по МТВ. Но... не съвсем. Докато съвременната музика е

преходна, то класическата е вечна. Тя носи красотата и очарованието на отминали епохи, съчетава в красиви звуци култура и традиции. Често тя е отражение на истинския музикален гений на човечеството и е нещо съвсем уникално и неповторимо. Остава въпросът, защо тийновете не намират чар в класическата музика. Може би защото всичко, което се изучава в училище, непременно се възприема като скучно и отег-

чително, а може би причината се крие в това, че не сме „дозрели”, за да разберем същността й... Класическата музика е много повече от стил музика или музиката на едно забравено време. А знаете ли, че класическата музика е и универсален лек за редица болести, и мощен стимулант на мозъчната активност, според науката?

Кремена Мишел 11б

Специални благодарности на г-жа Елена Конова за помощта и съдействието

ТЕМА НА БРОЯ

МУЗИКАТА В МОЯ СВЯТ

Зари: Животът е танц и аз танцувам заедно с него

За „Ефект“, за „Танцувай с мен 3“ и за онова, което го вълнува в последните учебни дни

- Кой е всъщност е Зари? Представи се с няколко думи!

- Казвам се Зариан Захариев на 19 г.. Ученик съм в 12б, паралелка с български и история. През свободното си време обичам да се занимавам най-вече с танци и да слушам музика.

- Ти ли избира танците или те те избраха? Как те хвана магията им?

- Избрах да се занимавам с брейк танци преди 4 години. Стана съвсем случайно, докато гледах други танцуващи този стил танц. Случайно, случайно, ама взе, че толкова ми допадна, че магията не ме оставя и за миг. Всеки има свое амплуа и мисля, че аз отдавна открих своето. Животът е един танц и аз танцувам заедно с него :)

- Кога реши да се включиш в брейк формацията „Ефект“ и кои са най-добрите резултати, които си постигал благодарение на това?

- Включих по свое желание на 15 години, както споменах, а най-добрите резултати, които съм постигал благодарение на танците са много представления, много спечелени състезания и естествено участието ми в “Танцувай с мен 3-стаен”.

- Разкажи малко повече за „Танцувай с мен 3“! Как се пристраши, каква е твоята лична оценка за представянето?

- В конкурса “Танцувай с мен 3-стаен” се записах, след като мои съученици ми казаха за кастинга и не пропуснаха да отбележат, че това е точно за мен и не бива да изпускам своя шанс. За мен не представляваше особено притес-

нение да се запиша за този формат и след като подадох документите си, бях одобрен. На кастинга пред журито представих смесен танц от “popping” и народни танци, като не се стигна до там да довърша танца си с брейкденс, защото явно това, което беше видяло журито, беше достатъчно. Когато танцувах пред журито, бях изключително притеснен от това, че виждам, толкова известни хора на едно място. Слави Трифонов излъчва особен респект, нормално е, човек с голямо име и опит зад гърба си. Не знам какво е било в очите на зрителите, но аз много се постарях и, както винаги, дадох всичко от себе си – за танца, за зрителите и в частност журито, за самия себе си. Доволен съм.

- А сега какво е усещането? Чувстваш ли се известен и промени ли се нещо в отношенията ти с хората след участието ти във формата?

- Не се чувствам известен, може би защото не можах да продължа участието си в шоуто. Отношенията на другите към мен са същите и не са се променили особено. И аз съм си същият, просто вече съм с по-голям опит, по-големи очаквания и мечти. Знаем какво искам и се стремя да го постигам.

- По време на кастинга спомена, че ухажваш едно момиче – Николета. Помогна ли този факт за развитието на вашите отношения?

- Мисля, че по скоро даде повод за нови клюки. Но се очакваше така да се случи. Все пак такова

голямо училище, с толкова много хора с различно мислене и начин на възприемане... Всъщност бях притиснат от Слави, за да кажа повече за момичето. Но така е станало, няма връщане назад. Те клюките са неизменна част навсякъде, та и в моя живот все напират и се бутат :)

- Сега си в дванадесети клас. С какво би искал да те запомнят познатите в училище, най-общо, не само като стъпки и фигури?

- Ясно е, че ще ме запомнят главно с танците, все пак коридорът в училище ми се превърна във втора сцена за изява :) и е много приятно да виждам, че ми се радват и подкрепят. Но бих искал още да знаят, че сам изключително амбициран и готов да приема всякакви предизвикателства. Както се казва - всеки ритник отзад е крачка напред. :)

- Какви са плановите ти за в бъдеще?

- За в бъдеще очаквам да завърша успешно образованието си с висока оценка и да бъда приет в елитно висше учебно заведение, където да продължа обучението си, както и да продължавам да танцувам с пълна сила, тъй като това ми доставя най-голямо удоволствие. За сега ще залегна главно върху ученето, но ако се появи отново

Музиката или какво правим, когато се преструваме, че учим

Обичам да слушам музика, даже много. Слушам непрекъснато - когато уча, когато съм щастлива или когато не съм, когато пътувам... Музиката според мен е един от факторите, които изграждат личността. Това, какво слуша един човек, зависи от неговото отношение към света, от личните му предпочитания и интереси. Музиката, която човек слуша, е външна изява на вътрешните му чувства, на характера му и на нагласата му към другите. Тя е важна част от индивидуалността и уникалността на всеки. В музиката се преливат различни кул-

тури, кои по-фрапиращи, кои не толкова, но със сигурност всеки стил си е запазил място и последователи.

Джими Хендрикс веднъж е казал, че музиката е неговата религия и мисля, че ако музиката наистина беше религия, щеше да има повече последователи, отколкото всички други религии взети заедно.

Аз се радвам, че музиката съществува, защото ако не беше така, сигурно трябваше наистина да уча!!!

Велина Костова 11б



Зари е истински виртуоз в танците

някой кастинг, свързан с танци, ще присъствам при всякакви обстоятелства. Най-голямата ми мечта е да завърша успешно висше образование и да продължа да се развивам в областта на танците.

- Пожелай нещо на читателите на вестника.

- Пожелавам им да следват мечтите си и да ги постигат. Да не се отказват и да бъдат винаги себе си:)

Александра Стоянова 9з

от стр. 7

10, с които се провело интервю. Бъдещите абитуриенти трябвало да разкажат какви са визиите им за бъдещето, как се забавляват. След интервюто останали шест – всички с равен шанс за първото място. И вече – артистична фотосесия за финалистките с модели на Аля Милушева.

Василена никога не е имала амбицията да става модел. „Този конкурс за мен е една сбъдната мечта на всяко момиче да се види в различна светлина - специална прическа, грим, тоалет, прожектори. Споделям мнението, че едно момиче трябва да е суетно и да обръща внимание на това, как изглежда. Победителката в конкурса ще има шанса да бъде звездата на бала си с прекрасна рокля на Астела, с празнична прическа за голямата вечер, създадена специално за нея



и с фешън грим. Тя ще влезе в своето училище като истинска светска дама, под светлините на фотографските светкавици с VIP придружител в ретро автомобил и нейната приказна поява на бала й ще бъде излъчена в Dir.BG.

Дни преди последния звънец, няма как да не попитаме нашето момиче как си представя бъдещето. Няма колебания - икономист, смята да обогатява и знанията си в областта на психологията, да работи с деца, да помага на хората. И разбира се, спортът, без който не може. Нека пак да й дадем думата в първо лице да сподели мислите си в последните учебни дни: „Почти всеки ден в у-ще „Иван Вазов“ беше изпълнен с приятни емоции и моменти. Най-вълнуващият момент очаквам да е прощаването с училищното знаме и

сбогуването с учители и съученици. На преподавателите – тези, които всеотдайно и тихо вървяха до нас в продължение на пет години, за да ни подготвят за живота – Голямо Благодаря! Благодаря за търпението и всеотдайността към нас! Всички те ни дадоха най-важното и най-ценното – дръзновен и борбен дух в стремежа ни към съвършенство. Не мога да пропусна да благодаря и на директора г-н Митев за изключителната му ангажираност към проблемите на всеки един от нас. И тъй като съм чела, че умният човек си служи винаги с цитати, ще завърша с един древен цитат, поставян върху дипломите на прочутите римски гимназиуми: „QVOD, BONUM, FELIX, FASTUM, FORTUMQUE SIT ” – ТОВА ДА БЪДЕ ЗА ДОБРО, ЩАСТЛИВО, БЛАГОПОЛУЧНО И УСПЕШНО!”

Късмет и от нас, по-малките – на Василена и на всичките абитуриенти!

В@з Буки Веди

Истински поход на книгите

И ние крачим редом с хилядите ученици от цялата страна по пътя към богатствата на книгата. Походът започна естествено от най-нетърпеливите – първокласниците. Те проведоха литературни игри и драматизации в присъствието на своите родители, прочетоха любимите си приказки. Третокласниците пък посетиха Регионалната библиотека на 15 април и преживяха истинско приключение с приказките на Братя Грим, след което в часовете по изобразително изкуство нарисоваха любимите си моменти. По този начин се включиха и в конкурса на библиотеката „Моята любима приказка”. Сега очакват да видят рисунките си в изложбата и да по-



лучат награди. В маратонското четене се включиха и техните учителки Маргарита Стефанова и Станка Ненчева.

Походът продължи и в класните стаи, в училищната библиотека, като новото е, че в него се включват все по-активно и родителите. Четенето излезе извън рамките на инициативата „Поход на книгата” и продължи до края на учебната година. Надяваме се, и през ваканцията!

В@з Буки Веди

П Р И С Т Р А С Т И Я

Избрахме униформа

Приключи конкурсът за дизайн на ученическа униформа. Припомниме ви, че до 15 април събирахме вашите мнения и гласове за най-сполучливия проект за униформа.

Резултатите показват убедителна победа за униформа № 1. Тя получи 342 гласа в пощенската кутия и на електронната поща. Автор на идеята е Гергана Минчева от 10з клас. Честито!

За № 2 гласуваха 83-ма, за № 3 – 12, а останалите проекти не получиха нито един глас. В някои от писмата имаше и споделени мнения и предложения. Няма как да публикуваме всички, предлагаме ви по-интересните.

“Моето предложение за униформа е номер 2. Има кецове, които са спортни и това ми харесва. Хубав е и черният панталон, комбиниран с лилава блузка. Много ме впечатли елегантното елече, което според мен придава стил на облеклото. Страхотна униформа! Браво!”

Мирела Емилова

“Разгледах предложенията във

вестника и бих казала, че харесах първите три. Номер 3 е сладка, особено с елечето и шалчето, но не си се представям в такава уни-



форма. Има много деца и за мен униформата трябва да е елегантна и удобна – на по-слабите да не седи като парашут, а на по-пълничките да не е прекалено при-

лепнала. Номер 2 е прекалено шик и точно това е проблемът. Според мен една униформа не трябва да е дънки, елегантно прилепнала блуза и елек или суитчър. И номер едно е моята любима – оригинално, класическо и модерно. Поздравления на създателя/създателката. Съчетава оригинал чрез дългите чорапки, самото и синята полчица, а в същото време прилича и на някой модел, изваден от корица на списание. За нея е моят глас, а също и на моята най-добра приятелка. Поздрави!”

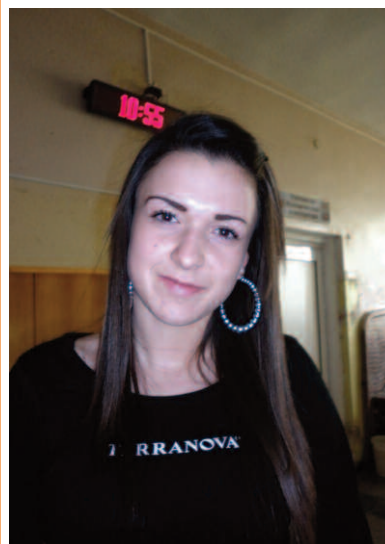
Михаела, 6в

“На мен най-много ми допада номер 2. Искам да изкажа своето разочарование от номер 1. Не ми допада идеята за толкова къса пола и толкова вталени дрехи, защото в крайна сметка представяме училището.”

Виляна Каролева, 10а

Тя е художник по наследство и призвание

Гергана Минчева 10з



- Защо пожела да участваш в конкурса?

- Участвах, защото исках да споделя идеите си. Темата ми хареса и реших да участвам.

- Откога рисуваш?

- Рисувам от малка и ми харесва. И майка ми, и баща ми са художници.

- Ти гласува ли?

- Не, аз не съм гласувала, но се радвам, че другите ученици харесават идеята ми.

- Според теб трябва ли да има униформи и за учителите?

- Би трябвало да има, тъй като това е някакъв отличителен знак.



Нейният бърз поздрав към читателите на вестника.

Моника Маринова 8л

Моника Александрова 8л

И те са като нас

Всяка година близо 2000 деца постъпват в социални институции. Половината от тях са бебета, изоставени още в родилните домове. Някои от нас възприемат децата, живеещи в институции, като нещастни, бъдещи съжаление, други - с лошо поведение и невъзпитани, а трети изобщо не ги забелязват или не искат да ги забележат.

В домовете децата се отглеждат в групи, в които е невъзможно да се създаде емоционална връзка между дете и конкретен възрастен. Това е много травмиращо и жалко. Всяко дете има право да получава любов и разбиране, дори да не е от неговия биологичен родител. Ние, другите, не мислим за тези деца, правим се, че не ги забелязваме и дори понякога се срамуваме от тях, обръщаме се настрана, когато ги видим. Но те са деца също като нас, имат същите нужди и потребности от обич, закрила, подкрепа.

Те желаят някой да ги прегърне, да им каже че ги обича, не се нуждаят от скъпи маратонки и маркови дрехи, а от обич. И в същото време виждам как ние, децата с родители и семейства, не се интересуваме от нищо друго освен от себе си и задоволяване на собствените си нужди и потребности.

Истината е, че в домовете изоставените деца живеят в самота и изолация въпреки многото шум, който се вдига около тях и въпреки голямото благотворително говорене. Те дори плачат по-малко от другите, защото усещат, че няма кой да ги успокои и гушне. Грижи за тези деца полгат хората, работещи в домовете, но тяхната грижа стига до там да са подсушени, нахранени, облечени и изкълпани. Причините за изоставянето на тези деца са много, но водещи са бедността и липсата на подкрепа. Много често обществото е склонно да обвинява майките, които изоста-

вят децата си, нарича ги лоши и безотговорни, но повярвайте, много малко са тези, които не искат да се грижат за детето си. В повечето случаи те са принудени да се разделят с него, защото са крайно бедни и смятат, че давайки детето си за отглеждане в дом, то ще получи топла храна, дрехи и покрив над главата си. Неописуемо е отчаянието на хората, които трябва да се разделят със своите деца поради невъзможността да ги отгледат по финансови причини, споделят служители в такъв дом. Друга причина за изоставянето на децата от раждането им е, че са деца с генетични заболявания.

Не приемам липсата на отношение към тези деца. Не приемам задоволението материално и емоционално да живеят като егоисти. Всеки може да помогне – и на тях, и на себе си!

Николета Цанкова 9з

За киномани

Калпазанката

Режисьор: Ник Мур

В ролите: Ема Робъртс, Ейдън Куин, Наташа Ричардсън, Шелби Ъйнг, Лекси Ейсърт и др.

Държава: САЩ, Великобритания, Франция

Времетраене: 98 минути

В историята се разказва за разглезено момиче от Малибу. Попи е само на шестнадесет, но заради

поведението ѝ баща ѝ я наказва строго. Тя се мести в училище, където е принудена да носи униформа и да не използва мобилен телефон. Не след дълго е обсебена от мисълта за бягство или изключване и започва да забърква всякакви пакости. Накрая се оказва, че причината, поради която иска да си тръгне, всъщност ще я накара да остане. Гледайте го! Забавно и поучително!

Предложението е на Моника Маринова 8л



Абсурдно е...

Много са абсурдите в живота ни. Едва ли е възможно някой да ги изброи. Ами ако е възможно и се опитам да го направя, то тогава ще се амбицираме ли да направим нещо?

Абсурдно е да бъркаш дискотеката с училище. Все пак не мисля, че е нормално дрехите ти да показват повече, отколкото да скриват. А може би моята представа за нормално е изкривена?

Абсурдно е да се „мазниш“ заради едните оценки. Утре няма да помниш с колко си завършил по български език и литература (предметът е случайно избран), но ще усетиш какво си загубил – достойнството си.

Абсурдно е да ти пишат шестцици по предмет само защото вече ги имаш по другите такива. На всички ни е ясно, че професори по „всичкология“ НЯМА!

Абсурдно е да си мислим, че боят и заплахите биха решили някой проблем. Ние мислим, говорим и... се бием. На последната дума май не ѝ е там мястото. А когато кажеш „дотук ми стигна“, показвайки малко над главата си, замисляш ли се, че може би и на мен ми омръзнало от глупости? И какво трябва да направя аз - да скачам на бой срещу всеки дразнител или да заплашвам всекиго, който не ми „играе по свирката“. Защо? За да стана една от вас? Учтиво ще ви откажа - не, благодаря.

Абсурдно е да се мразим. Ако не

харесваш някого, просто не му обръщай внимание. Аз лично не разбирам защо трябва да се хвърля толкова време и енергия в нещо или по някого, който ти е неприятен. Аз не бих, за мен е безсмислено, но друг може и да вижда смисъл.

Всичко може да се промени. Винаги има начин, но абсурдното е, че никой няма желание. Но ние искаме и искаме, а когато трябва да се даде, се обръщаме на другата страна, все едно не говорят на нас. Всички знаем поговорката: „Ако искаш нещо да бъде направено както трябва, свърши си го сам.“ Само я знаем, за прилагане и дума да не става.

Кога ще спрем да бъдем непукисти и егоисти? А не, чакайте, има и по-лесен начин - да се надяваме на тези след нас да не бъдат като нас. Ние това го можем най-добре, да чакаме на другите, пък даже сме се и усъвършенствали в намирането на виновника, той, разбира се, може да бъде всеки освен нас.

И после какво ще стане?

Вариант 1. Абсурдното чакане нещо да се случи ще продължи безкрайно.

Вариант 2. Ние ще направим нещо.

Кое да бъде? Някои вече направихме своя избор, а ти?

Кремена Мишел 11б

Вазовци отиват на национални олимпиади

Миналата година – двама и един лауреат, тази година – двама и...

Честито на Момчил Минков от 7г и Анастасия Иванова Ватовска от 12и клас! Те ще ни представят на национално ниво. Момчил е класиран за Националната олимпиада по информационни технологии. Проектът, с който спечели пред регионалната комисия от преподаватели по информатика, бе сайт за ученическо творчество. Сериозно изпитание очаква Момчил и в следващите кръгове от селекцията за олимпиадата. Нашият ученик се състезава в група В – 5-8 клас в направление „Уеб сайт“. Нацио-

налната комисия ще оценява кандидатите по представените проекти и показаните резултати от тестово изпитване. Сайта може да посетите на адрес tvorchestvo.eu. Късмет от нас, а ние доказахме, че когато го пожелаем, се сбъдва!

Анастасия ще представя училището ни в Националната олимпиада по история. И за нея можем да кажем само похвали. Пожелаваме ѝ успех не само на олимпиадата, а и на кандидатстудентските изпити! И да не ни забравя!

В@З Буки Веди

Учим английски

И ние, малките третокласници, можем да говорим и пишем на английски език. Нарисувахме и изработихме кукли на конци за нашия пореден проект, описахме как са облечени. Всички от класа се постараха, но най-много се отличиха Александра Нетовска, Александър Коцев, Александър Младенов, Анна-Мария Рашковска, Васил Василев, Габриела Георгиева, Георги Антонов, Димитър Атанасов, Ивелина Пенкова, Илиан Тодоров, Памела Стайкова, Румелина Иванова, Снежана Антонова, София Захаријева, Теодор Тодоров, Християн Русанов.

А пък ние, учениците от 5е и 5ж клас с интерес, отговорност и лекота подходихме към поставената ни задача от г-жа Бъчева да изработим за първи път представихме разнообразни, красиви и уни-

кално аранжирани рисунки на любимите ни ястия, както и техните рецепти. Най-добре със задачата се справиха Диана Иванова, Цветелина Първанова, Антони Отравов, Зорница Генова, Антония Богданова, Цветослава Илиева, Виолина Пачова, Наталия Петрова, Александър Неделков, Емил Мончев, Тихомир Брезашки и Александър Радков ОТ 5е клас, а от 5ж - Ралица Йолова, Константина Ватанова, Мартин Ганчев, Георги



Терзиев, Деян Луканов, Симона Димитрова, Калина Маринова, Цветелина Дикова, Никол Панкова, Евгени Атанасов, Борислава Николова, Антон Павлов и Пламен Панчев.

Учениците от 3в, 5е и 5ж клас

ЗАБАВНО :

Смях от класните стаи

Учител: Оооо, тези да не са под прикритие?

Ученик: Те са агенти... Едва ли са под откритие.

Ученик: Г-жо, много голяма система начертахте!

Учител: Ами да, защото ми е голям триъгълникът.

Учител: Млъкнете, ако искате да разбере нещо!

Ученик: Аз съм световен шампион в Европа!

Ученик: О, пЪрфектно!

Учител: Не, не.. Не с Perfect, а със Simple!

Учител: Родителската среща е другата седмица, така че кажи на майка си да спре да те гони с бравдата!

Учител: Малко излишна култура никога не е в повече!

Ученик: Ще вземем един триъгълник..., триъгълен за начало.

Учител: А сега вдигни крака, с който бягаш... Казах ли ти, че така ще стане?!

Учител: Иване, да ти споменавам ли името?!

Ученик: Пингвините не летят, защото са дебели лястовици.

Ученик: Изядох ме комарите!

Ученик: А аз какво да кажа..., те мене ме предпочитат.

Учител: Този урок се предава за 2 часа, но аз се напънах и ви го предадох за 2 часа!

Учител: Той мислеше с долната част на гръбначния стълб.

Учител: В кой род е думата?

Ученик: Е, как в кой... В повелително наклонение естествено!

Бисерите записа: Магдалена 9з

Учител: Много лъжеш, Иванов! Ако не си си избрал още професия, трябва да станеш метеоролог.

Учител: Как се казваше момчето до теб, Илиан ли?

Ученик: Да, госпожо, и пее по цял ден „Честит рожден ден“.

Учител: О, има рожден ден днес ли?

Учител: Така, като ме гледаш, приличам ли ти на протон?

Учител: Аз имам химикал, ако някой иска...

Ученик: Аз днес имам само пастели.

Ученик: Госпожо, коя Ви е любимата книга?

Учител: Хайде, да не тръгваме в посока към „Голямото

Открийте грешката! Тя не е случайна, а е на всяка кофичка. Забеляза и снима: Стоян Игнатов, 8з



четене”(тел. предаване за избор на любима книга).

Ученик: Не, не, точно в обратната сме, спокойно!

Ученик: Госпожо, може ли да ни пуснете 30 минути по-рано?!

Учител: По-късно ще ви кажа какво да готвите за следващия път.

Ученик: Супа топчета, много обичам.

Учител: Иване, какъв е този смях?

Ученик: Лиричен?!

Учител: И напомням, в понеделник, преди класното...

Ученик:... контролно.

Учител: Кога се поставя началото на отношенията между българи и византийци?

Ученик: В този урок.

Учител: Радвам се на колективния ви дух. Радвам се (в този момент бие звънецът), че часът свърши.

Учител: Аз искам да се трудите, да се стараете, не искам да сте перфектни...

Ученик: Е, искате или не, ние сме си перфектни

Бисерите записа: Михаела 12б



Виктория Христова от 8а предлага място за релакс на чист въздух, над шума, суетата и прозата.

Ученик: по селата и сборовете се развивала българската професионална музика

Учител: Ако не сте го запомнили това правило, добре е да си го припомните.

Учител: Искам да чуя тишината!

Учител: Показвам за слепите...

Ученик: Мечката е земноводно, защото... влиза във водата да се къпе.

Ученик: Като е прав кръгов цилиндър, означава ли, че основата е квадрат?

Ученик: Как да извикаме програмата (по инф. технологии)?

Учител: Викайте силно!

Учител: Това упражнение е с Present Simple.

Ученик: Това е музикален файл, следователно няма как да го чуем.

Ученик: Аз ходя така, за да не си настъпвам краката..

Ученик: След 6 момичета се чувствам като петото!

Ученик: Тя мама тия гримове не ги е ползвала от 100 години... А пак за тати да не говорим!

Учител: слез там долу над клоните

Ученик: Извинете за закъснението... Може ли да останем в час?

Учител: А вие къде искате да бъдете?



Нали вие не пишете така?
Снимка: Д. Данаилов

За досетливите



Голям метален варел във формата на цилиндър е пълен донякъде с течност. Г-н Павлин Цонев трябва да измери обема ѝ. За съжаление варелът е много тежък и не може да се изправи. На горната страна

има отвор, от който с помощта на пръчка може да се измери дълбочината на течността. Помогнете на г-н Цонев, ако разполага с рулетка и достатъчно дълго въже, да се справи!

Очакваме най-елегантното и простичко решение на адреса на вестника:

el_vestnik@abv.bg до 20 май.

Н И Е В Е Ч Е С М Е Г Р А М О Т Н И

Азбуката вече знам, вече ще чета и пиша сам!

Пред многобройна публика по време на своите тържества най-малките убедиха всички, че могат да четат, и обещаха, че ще учат, за да сполучат! Поздравяваме тях, учителките им и техните родители!



Предстоящо

На 11 май, когато ще изпратим Випуск 2011, ще бъдат оповестени и резултатите от литературния конкурс "Таланти в действие". В следващия брой ще бъдат публикувани наградните творби. Дотогава – надявайте се, че сте сред тях!

Поканени сте на 31 май от 18 часа в читалище "Съгласие" на голям концерт на тема „Пътуване в Европа“. На него четвъртокласниците ще покажат какво са научили в нашето училище и колко са пораснали. Заповядайте!

Защо избрах да уча в „Иван Вазов“, ще разберете в следващия брой. Ако има какво да кажете и вие, пишете на адрес el_vestnik@abv.bg

ТУРИСТИЧЕСКА АГЕНЦИЯ
ул. "Иван Вазов" 10 А; ул. "Данаил Попов" 7А
тел.: 064 803 990, 820 700; GSM: 0888 212 880
www.sunrise-travel.bg
СЪНРАЙЗ ТРАВЪЛ
ЕКСКУРЗИИ В СТРАНАТА И ЧУЖБИНА
ЛЕТНИ ЛАГЕРИ • АБИТУРИЕНТСКИ БАЛОВЕ
УИКЕНД ПРОГРАМИ • ПОЧИВКИ И ДР.
ОПОЗНАЙТЕ БЪЛГАРИЯ И СВЕТА С НАС!

Редакционен екип

Весела Маринишева, Александра Стоянова, Кремена Мишел

Моника Маринова, Михаела Коларска, Венеция Вълчева, Nicoleta Цанкова, Велина Костова, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Моника Александрова, Велислава Кучева, Вилияна Якимова, Симона Николаева

Предпечат – Йончо Йончев

Консултант – Радинка Иванова

РЕКЛАМА

ВасиМа
ЩОРИ
СЕННИЦИ
ДОГРАМИ
РОЛЕТКИ
Плевен, ул. „Сан Стефано“, 32
тел.: 801 500, тел./факс: 821 500; GSM: 088 920 82 31
e-mail: vasima@abv.bg, www.vasima.com